Unde.ij.Corl.xj.g. Quis scandalizatur & ego non vror? Quãtum ergo multiplicant mala hominũ: tantum multiplicantur tribulationes iustorum. Item tribulatur ex plongatione exilij. Ps. Heu mihi quia incolatus meus prolongatus est. Item ex dilatione patrię. Ps. Quando veniã & apparebo ante facie dei:

Ps. 119.
Ps. 41.

Al. †educ Res †Ps. 53.

Fuerunt ꝛc. Et ideo dicit: a Multiplicatę. Ps. Multę tribulationes iustorũ. Et poeta dic: Et q̃ ñ cãs mille dolorũ habet. Quarta cã/ ẽ tribulatio corpis. Uñ addit/ perẽs ab ea liberari:

Al. ‡ remitte omnia pctã

Schin

b De necessitatibus meis erue me:

a multiplicatę sũt: de nĕcessitatibus meis †erue me. Uide
b humilitatẽ meã & lãborẽ meum: & †dimittẽ vniuersa delicta mea. Rẽspice inimicos meos qm̃ multiplicati sunt: et
k odio imq̃ oderũt me. Custodi aiam meã & erue me: non
l †erubescã qm̃ spaui i te. Innocẽtes & recti adhęserũt mihi: q̃ sustinui te. †Liberã de
p israel ex oib̃ tribulationib̃ suis. Ps dauid
q Iudicã me do/ (XXV

id ẽ de tribulatiõib̃ exteriorib̃: q̃ dicunt necessitates: q̃ sũt vtiles & ĩeuitabiles. Utiles sũt ad hũilitatẽ habẽdã & ad patientiã exercitãdã. Roma.v.a. Tribulatio patiẽtiam opat. Ĩeuitabiles. Mat.xviij.a. Necesse ẽ vt veniãt scãdala.ij. Timoth.iij.c. Omes q̃ pie volũt viuere ĩ christo iesu: psecutionẽ patient. Act. xiiij.d. Per multas tribulatiões oportet nos ĩtrare ĩ regnũ dei. Roma.viij.d. Ipa creatura liberabit a seruitute corruptiõis in libertatem glię filiorũ dei. Uñ patet q̃ mõ necessario subest hõ tribulatiõib̃/ sic̃ seru̇ seruituti. Quita cã/ est humilitas cordis. Unde dicit: c Uide humilitatem meam. i. tribulationem humiliantem me. Thren. j.g. Uide dñe qm̃ tribulor. Item Thren. iij.c. Recordare pauptat & trãsgressiõis meę: absinthij & fellis. Uel/ Uide humilitatẽ/ cordis in ꝓtritiõe: & laborẽ corpis in satisfactiõe. Ps.

Ps. 9.

Uide qm̃ tu laborẽ & dolorẽ ꝓsideras. Alia lra habet: Porta humilitatẽ meã & laborẽ. j. Pet. ij.d. Pctã nra ipse ptulit ꝛc. Esa.xlvj.b. Ego feci & ego ferã: ego portabo & ego saluabo. Jaco.iiij.b. Deus supbis resistit: humilib̃ aut ez dat gram. Esa. vlt.a. Scõm aliã trãslationẽ. Sup quẽ respiciam nisi sup humilẽ & quietũ ꝛc. Sexta cã/ est labor corpis. Unde

Ps. 127.

addit: d Laborem meũ. Ps. Labores manuũ tuarũ q̃ manducabis: btũs es & bñ tibi erit. Job. v.b. Hõ natus ad laborẽ. Septima cã/ est multitudo pctõrũ. Unde subiũgit: e Et dimitte vniuersa delicta mea: Et ẽ simul oõ & allegatio: quia enĩ peccauit: ideo indiget miscẽia. Uñ. ij. Par. vlt. Qm̃ peccaui sup numerũ arenę maris: & multiplicatę sũt iniqtates meę. Et Aug̃. Misericors es/ miser sum. Et ĩ

Ps. 50.

Ps. Tibi soli peccaui. Octaua causa/ ẽ multitudo inimicorũ: De quo dicit: f Respice/ conuertendo vel puniendo: g Inimicos meos: mũdũ/ carnẽ/ dęmonia. h Quo/

Ps. 39.

niam multiplicati sunt. Ps. Multiplicati sunt super capillos capitis mei: qui oderũt me gratis. Mona causa/ est inimicorũ crudelitas. Uñ addit: i Et odio iniq̃ oderũt me. Propt̃ h̃ enĩ dñs multotiens flectit ad miscẽiam. Unde Deut. xxxij.d. Et dixi: vbi nã sũt: Cessare faciã ex hoib̃ memoriam eorũ: sed propt̃ inimicos eorũ distuli ne forte superbirent hostes eorum ꝛc. Hiere. vj.f. Crudelis ẽ & nõ misere/ bit. Et aggrauat nequitiã eorum: cum non sufficit ei dicere: Oderũt me: ꝗ addit: et odio: & etiã iniquo: Est enĩ odium ęquũ. Matth. v.g. Dictũ ẽ antiqs: Diliges primũ tu/

Ps. 138.

um: et odio habebis inimicũ tuũ. Ps. Perfecto odio oderã illos. Decima causa/ est pplexitas animę. A q̃ petit liberari/ cũ addit: k Custodi animã meã & erue me. Anima enim obsessa ẽ vndiqs a dęmonib̃. j. Pet. vlt.b. Aduersari̇ vester diabol̇ tanq̃ leo rugiens circũit quęrẽs quẽ deuoret. Eccĕs.ix.d. Ciuitas parua & pauci in ea viri: venit contra eã rex magnus & vallauit eam extruxitq̃ per gyrum munitiones. Ciuitas est anima: populi/ cogitationes: viri/ virtutes: rex magnus/ diabolus. Job.xix.b. Obsederũt in gyro tabernaculum meũ. Non dicit: Custodi corp̃/ sed animã. Job.ij.b. Ecce in manu tua est: veruntñ animam illius serua. Et quid mirũ si petat vir iust̃ animam custodiri: q̃ ipsam solam petit diabolus: Gen. xiiij.d. Da mihi animas: cętera tolle tibi.

Undecima causa/ est spes: Unde addit: l Non erubescam quoniam speraui in te. Roma.v.a. Spes nõ cõfundit. Duodecima causa/ ẽ vnitas ecclesię quã ipse custodit: Unde sequitur: m Innocẽtes & recti adhęserũt mihi. Eccĕ.j.xxvij.b. Volatilia ad sibi similia ꝓueniũt: & veritas ad eos qui eam operantur reuertet. Alia littera habet: Simplicitas & veritas seruabũt me: quia expectaui te. Prouerb. xj.a. Simplicitas iustorum diriget eos: Et iustitia simplicĕ diriget viã eius.

Al. †cõfundar Tau

Al. Redime

De pe. dis. i. c. vt cognoueris. et. c. si. enim.

Innocens aũt multipliciter dicitur:

Innocẽs enĩ dr

Chrisṫ. Job.xvij.b. Innocẽs ꝗ hypocritas suscitabit. Heb. vij.d. Tal̇ enĩ decebat vt eĕt nob̃ pontifex/ sctũs/ innocẽs ꝛc
Hõ sine pctõ. Exo. xxxiiij.a. Null̇ apud Immeriṫ. Gen. xl. c. (te p se innocẽs ẽ.
Innocẽs in lacũ missus sum. Job. iiij.b.
Hõ inficiẽdus. (Quis vnq̃ inocẽs pit: Exo. xxj.b. Innocẽs erit q̃ pcusserit.
Miserãs. ij. Regl. xiiij.c. Rex & throṅ eṫ Paruul̇. iiij. Regl. xxiiij.a (sit innocẽs.
Repleuit hierusalẽ cruore innocentiũ.
Fidelis ꝗdicator. Job. xxvij.c. Argẽtum Custodiẽs baptismũ. (innocẽs diuidet.
Mau. j.a. Nisi mũdãs nõ faciet innocẽtẽ.
Simplex. Ps. Ego in inocẽtia mea ingres
Impuniṫ. Hiere. xlix.c. Et tu (sus sum.
q̃si innocẽs relinqueris: Nõ eris inocẽs.
Patiẽs. Job. ij.a. Adhuc retines innocen/
Stulṫ. Prouer. xiiij.b. Inno/ (tiã tuã.
cens credit omni verbo.
Hypocrita. Hiere. ij.g. Absq̃ pctõ & ĩno/
cens ego sum.
Pilaṫ. Innocẽs ego sum a sanguĩe huius

Ps. 25.

iusti: Matth. xxvij.c. Decimatertia cã/ est patiẽtia. De qua subdit: n Quia sustinui te. Sup̃ in h̃ Ps. Uniuersi q̃ sustinẽt te nõ ꝓfundenṫ. Decimaq̃rta cã/ est ꝓtẽplatio: De q̃ addit: o Libera dė israel: ex oib̃ tribulatiõibus suis/ interiorib̃ & exteriorib̃. Deut. xxxij.d. Foris vastabit gladi̇ & inṫ pauor. Thren. j. g. Foris interficiet gladi̇: et domi mors similis ẽ. ij. Corl. vij.b. Foris pugnę: inṫ timores. p Israel. i. videtes deũ in ꝓtẽplatiõe. Hoc ẽ etiã ꝓclusio psalmi. Expositio psalmi. XXV.

q Iudica me dñe. Titulus. Psalṁ dauid. Titulus patet. In p̃cedẽti psalmo/ volẽs vir iusṫ ascendere in paradisũ post christũ: q̃ est ciuitas non manufacta: petijt a se remoueri tria impedimẽta. s. ignorãtiam vię: ibi: Uias tuas dñe demonstra mihi ꝛc. Et onus peccati: ibi: Dimitte vniuersa delicta mea. Et supra: Delicta iuuentutis meę ꝛc. In hoc psalmo petit a se remoueri tertium impedimẽtũ. s. ꝓsortiũ malorũ. Et est iste psalṁ biptiṫ. Primo petit vt separeṫ h̃ a malis. Secõ/ ne ĩ futuro cũ eis cõmisceat: ibi: Dñe dilexi decorem. Dicit q̃. q Iudica me dñe/ iudicio discretionis. i. diuide me a malis. Esa. j. g. Sion ĩ iudicio redimeṫ. Prouer. xxvj.b. Iudiciũ determinat cãs: q̃ ẽ finis litigatiõis. Esa. xxviij.e. Ponã in pondere iudicium. Volũt aũt diuidi a malis/ q̃dã ex cautela vel ad cautelã/ q̃dã ex supbia. Ex miscẽia recedũt iusti a malis: q̃ñ ꝓpt̃ h̃ recedũt/ ne illi peiores fiãt psequẽdo eos vel blasphemãdo: sicut dñs fugit/ Job. viij.g. Tulerũt iudęi lapides vt iacerẽt in eũ: iesus aũt abscondit se & exiuit de tẽplo. Ex cautela recedũt iusti/ ne ex ꝓsortio malorũ fiant: Sicut Johãnes baptista/ Lucĕ. j.g. Puer autem crescebat et ꝓfortabat spũ: et erat in deserto vsq̃ ĩ diẽ ostẽsiõis suę ad israel. Et in hymno.

Partitio psalmi

israel. Et in hymno. Antra deserti tenerĩ sub annis ciuiũ tur/
mas fugiẽs peristi/ne leui saltẽ maculare vitã famine posses.
Ex supbia fugiũt hypocritę ⁊ supstitiosi. Tales erãt phari/
sei: q̃ aplis dicebãt/ Mat. ix. b. Quare cũ publicanis ⁊ pctõ/
rib⁹ mãducat mgr̃ vester: Esa. lxv. a. Qui dicũt: recede a me
ne aproppinques mi/
hi: quia ĩmundus es:
Isti fum⁹ erunt ĩ fu/
rore meo: ignis ardẽs
tota die. Hic ergo pe
tit iustus separi a ma/
lis ad cautelam/ vt. s.
caueat culpam eorum
⁊ pęnam eorum. Cul/
pam triplicit: Ne. s.
trabatur ad peccatuz
per exemplum ⁊ psortium: quia ex psuetu formantur mores.
Ps. Cum peruerso peruerteris. Eccĩ. xiij. a. Qui tetigerit
picẽ coinq̃nabit ab ea: et q̃ cõicauerit supbo/induet supbiaz.
Item ne trahat ad pctm̃ per prauũ colloquiũ. j. Corĩ. xv. e.
Corrũpũt bonos mores colloquia mala. Itẽ ne p psensũ. s.
ne psentiat malo eor: vel nõ arguẽdo cũ possit: vel etiã fauo/
rẽ/ psiliũ ⁊ auxiliũ p̃bẽdo. Roma. j. d. Qui talia agunt digni
sũt morte: nõ solũ q̃ ea faciũt/ ⁊ q̃ faciẽtib⁹ psentiũt. Propĩ
hoc dicit: Esa. lij. d. Recedite/ recedite: exite inde: pollutũ no/
lite tãgere. Ter dicit recedite vel exite: qz recedẽdũ vl exeũdũ
est/ ne polluat hõ in corde/ p psensuz: vel ĩ ore siue ex ore/ p̃r
colloquiũ: vel ĩ ope/ p malũ exẽplũ. Nec solũ vt caueat culpã
recedere debet iust⁹ a psortio maloꝝ: ⁊ etiã vt caueat pęnaz.
Gen. xix. c. Surgite egredimi de loco isto: qz delebit dñs ci/
uitatẽ hãc. Et post: Surge/ tolle vxorẽ tuaz ⁊ duas filias q̃s
habes/ ne ⁊ tu pariter pereas ĩ scelere ciuitatĩ. Nume. xvj. e.
Dis ĩrl q̃ stabat p gyrũ fugit a clamore pereũtiũ/ dicens: ne
forte ⁊ nos ĩra deglutiat. Postea ondit iust⁹ merita q̃re ꝗ pe
tat. Et p̃ meritũ pietatĩ: Unũ dicit: a Qm̃ ego ĩ innocẽ/
tia mea ĩgressus sũ. s. viã iusticię. Est enĩ innocẽs q̃ nec mi
serũ fac: nec miserũ relinq̃t. Et hoc ẽ pietas. Cõtra. Prouer.
xx. b. Quis põt dicere: mũdũ est cor meũ: Eccĩ. vij. c. Nõ
est sctũs q̃ faciat bonũ ⁊ nõ peccet. Sicheę. vij. a. Sctũs in
hoib⁹ nõ est. Job. xxv. b. Stellę nõ sũt mũdę ĩ psspectu eius.
Sol. Esa. ij. c. Ingredere ĩ petrã. Meditatio quippe dñicę
passiõis ẽ ingressus ĩ innocẽtia: qz ĩnocẽtẽ facit. Hiere. iij. f.
Post me ĩgredi nõ cessab. Et q̃: Heb. iiij. c. Festinem⁹ ĩgre/
di ĩ illã requiẽ. Osee. xj. d. Ego dñs ⁊ ciuitatẽ nõ ingredior.
Et dicit: b Mea/ ad ostẽdẽdũ q̃ nõ est pura. Esa. lxiiij. c.
Iusticię nr̃ę q̃si pãn⁹ mẽstruatę. Job. ix. d. Si lot⁹ fuero q̃si
aquis niuis: ⁊ fulserint velut mundissimę manus meę: tũ sor/
dibus intinges me: id est intinctum ostẽdes. Et dicit: c Ingressus sum: quia reputat se adhuc esse in principio. Ps.
Et dixi/ nunc cępi. Secundo ostendit meritum spei/ dicens.
d Et in domino sperans nõ infirmabor: id est in bo/
no q̃ ingressus sum/ fortiter perseuerabo: quia spero in dño.
Esa. xl. g. Qui sperant in dño mutabũt fortitudinẽ: assument
pennas sicut aquilę: current ⁊ non laborabunt: ambulabũt et
non deficiẽt. Tertio ondit meritũ patiẽtię/ dicẽs: e Pro/
ba me dñe ⁊ tempta me. i. tempta ⁊ proba.

a mine/ qm̃ ego ĩ innocẽtia mea
b ingressus sũ: ⁊ ĩ dñõ sperãs
c nõ infirmabor. Proba me
f dñe ⁊ tẽpta me: vre renes me
g os ⁊ cor meũ. Qm̃ miscõia
h tua ante oculos meos est:

Temptat deus mul/ pliciter
- Ut exerceat. Deut. xiij. a. Tẽptat vos de⁹ ve/ ster, vt palã fiat vtrũ diligatĩ eũ an nõ.
- Ut posterĩ det exẽplũ. Tob. ij. c. Hãc tẽptatio nẽ iõ pmisit dñs euenire illi vt posteris dare
- Ut ĩreat. Exo. xv. d. Tẽ (exẽplũ patiẽtię illi⁹. ptauit eũ dñs dicẽs: Si audierĩ vocẽ dñi ⁊c.
- Ut doceat. Job. vj. a. Uñ ememus panes vt manducent hi. Eccĩ. xxxiiij. b. Qui non est temptatus ⁊c.
- Ut pbet. Gen. xxij. a. Tẽptauit de⁹ abraã. Sic
- Ut purget. Sap. iij. a. De⁹ (tẽptat⁹ ẽ Job. tẽptauit illos ⁊ iuenit eos dignos se.
- Ut declaret supbiã cordis. ij. Par. xxxij. g. Dereliq̃t eũ dñs vt tẽptaret.

Temptat homo
- Deũ. Judith. viij. b. Vos q̃ estis q̃ tẽptatis deũ. Actĩ. xv. b. Quid tẽptatĩ deũ impone/ re iugũ sup ceruices discipulorũ:
- Apl̃os. Apocĩ. ij. a. Tẽptasti eos q̃ dicũt se apo stolos. Actĩ. ix. e. Temptauit se iũgere disci/
- Sctõs psequẽdo. Apocĩ. iij. b. Ego ser (pul. uabo te ab hora tẽptatiõis.
- Uirtutes rerũ. Eccs. vij. c. Oia tẽptaui ĩ sapi entia. Eccĩ. xxxix. a. Bona ⁊ mala ĩ oib⁹ tem
- Dgr̃m. iij. Regĩ. x. a. Regia saba (ptabit. venit a finib⁹ terrę tẽptare salomonẽ.

Temptat diabolus
- De gula. Matth. iiij. a. Si fili⁹ dei es dic vt
- De luxuria. j. Corĩ. (lapides isti panes fiãt. vij. a. Ne tẽptet vos sathanas.
- De auaricia. Actĩ. v. a. Cur tẽptauit satha/
- De ĩpatiẽtia. Gal. vj. a. Cõ/ (nas cor tuũ: siderãs teip̃m/ ne ⁊ tu tẽpterĩ.
- De crudelitate. j. Thessal. iij. b. Ne forte tẽ/ ptauerit vos is q̃ tẽptat.
- De oĩ creatura. Sap. xiiij. b. Creaturę dei fa/ ctę sunt ĩ odiũ ⁊ in tẽptationẽ.
- De pcupiscẽtia. Jaco. j. b. Unusq̃sq̃ tẽptat a ꝓpria pcupiscẽtia. j. Corĩ. x. c. Tẽptatio vos nõ apprehẽdat nisi humana.
- De pigritia. Matth. xxvj. d. Uigilate ⁊ ora/ te ne intretis in temptationẽ.
- De timore mortis. Lucĩ. xxiij. f. Neq̃ tu ti/ mes deum qui in eadẽ damnatione es.
- De amore vitę. Job. vij. a. Temptatio est

vita hois sup terram. Duobus modis tẽptat dñs. s. ostendẽ/ do qualis sit hõ: ⁊ purificãdo p flagella. Scõm p̃mũ modũ temptauit de⁹ abraã/ qũ dixit ei: Tolle filiũ tuũ vnigenitu⁹ quẽ dilig/ isaac: ⁊ vade ĩ terrã visiõis: atq̃ offer eũ ibi holo/ caustũ ⁊c. Gen. xxij. a. Uñ postea dixit ei: Nũc cogui q̃ time as deũ: De scõdo mõ/ Sap. iij. a. De⁹ temptauit illos: ⁊ iuenit eos dignos se: tanq̃ aur ĩ fornace, pbauit illos ⁊c. Ecõuerso dr̃ de malis Hiere. vj. g. Cõsumptũ ẽ plũbũ: frustra pflauit pflator: malicię enĩ eor nõ sũt psũptę: argẽtũ reprobũ voca/ te eos: qz dñs piecit illos. Et ĩ Ps. Filij ephrem intẽdẽtes ⁊ mittẽtes arcũ/ puersi sũt in die belli. Hoc dr̃ ꝗ q̃sdã q̃ añ bel/ la se strenuos iactãt: sed ĩ bello temptationis deficiunt. Eccĩ. xxxiiij. b. Qui nõ est tẽptat⁹ q̃lia scit: Job. xl. d. Memento belli: nec vltra addas loq̃. Sic petr⁹ intendebat arcũ dicens: Dñe tecũ parat⁹ sũ ⁊ in mortẽ ⁊ ĩ carcerem ire: Lucĩ. xxij. d. Sz puersus ẽ in die belli: qũ postea ad vocẽ ancillę negauit. Itẽ/ Proba me/ sicut medic⁹ pbat vulnera/ q̃ pfunda/ q̃ lata/ q̃ spaciosa sint. De⁹ me⁹ illumia tenebras meas. Uel si/ cut aurũ pbat tactu lapidis. Lapis christ⁹ ẽ: Dan. ij. e. Et nos q̃d sum⁹ illi lapidi cõpati: Ps. Absorpti sũt iũcti petrę. Eccĩ. vj. c. Probatio lapidis erit virt⁹ in illis. Itẽ sic pbat olla ĩ fornace. Eccĩ. xxvij. a. Uasa figuli pbat fornax. Unde apti⁹ se purgari petit ꝗ iustus/ subdens: f Ure/ igne illo. Lucĩ. xij. f. Ignẽ veni mittere ĩ terrã ⁊c. g Renes me/ os ⁊ cor meũ. i. delectationes ⁊ voluptates corpis/ q̃ p re/ nes intelligunt: Et cogitationes cordis/ quę per cor intelli/ guntur. Hiere. xvij. b. Ego deus scrutans corda ⁊ renes. De pimo dicit Hiero⁹. Carnes putridę indigẽt cauterio. De scõdo Greg⁹. Cito mẽs ad deterioza labit/ nisi sub arta custodia te/ neat. Ustio duo fac: siccat malos humores: corroborat ner/ uos: sic spũaliter ignis tribulatiõis. Quarto ostendit meritũ intelligẽtię. Uñ sequit: h Qm̃ miscõia tua ante ocu los meos ẽ: nõ merita mea: ⁊ tua miscõia. Titũ. iij. b. Nõ ex opib⁹ iusticię q̃ fecim⁹ nos: sed ꝓm suam miscõiam saluos nos fecit. Threñ. iij. c. Miscõię dñi q̃ non sumus psumpti. i Ante oculos meos est: per intelligentiam ⁊ frequentẽ recordationem. Eccĩ. xix. c. Gratiam fideiussoris tui ne ob/ liuiscaris: dedit enim animam suam pro te. Et Exo. xxv. b. Cherubin respiciebant propitiatoriũ. Multis est misericor/ dia dei post tergũ. iij. Regĩ. xiiij. b. Proiecisti me post ter/ gum tuũ. Quinto ostendit meritum sapientię. De quo dicit:

Ps. 17.

Ps. 76.

Ps. 77.

Ps. 17.

Ps. 140.

Exo. 37. b.

Psalmus

a ¶ Et cōplacui in veritate tua: nō in mea vel mūdi fal-
Ps. 4. sitate. De q̄ dic Ps. Filij hoim vsq̄q̄ graui corde: vt q̄d dili
gitis vanitatē & q̄rit mēdaciū. q. d. placeat vob ꝓitas dei: nō
falsitas mūdi: Ipe ē enī in quez desiderāt angeli ꝓspicere. j.
Pet. j. c. Iō dic: Cōplacui mihi in veritate tua. i. sola
ꝓitas tua m̄ placuit: & ego placui mihi: nō ī me: sed ī illa. Unde dici-
tur de btō Aug. Displicebat ei q̄cq̄d age-
bat ī seculo p̄ dulcedi-
ne dei &c. Sexto ostē-
dit meritū doni scien-
tię: Quę habet plu-
res partes. Prima ps sciētię: ē declinare ꝓ posse suo a malo
hoie. Unde dic: b ¶ Nō sedi cū cōcilio vanitat. i. cū
Ps. 11. mūdanis hoib⁹ q̄ tractāt de vanitate mūdi. Ps. Vana lo-
cuti sūt vnusq̄q̄ ad ꝓximū suū: Quia: q̄ de terra est: de ter-
ra loquit: Job. iij. d. Cassiod. Vani sūt q̄ caduc. inq̄sitiōib⁹
occupant: & in superflua narratiōe tp̄s ꝓsumūt. Sedere autē
Ps. 9. hic sumit ꝓ ꝓsentire: Scōm q̄ dr in Ps. Sedet ī insidijs cū
diuitib⁹ ī occult. Et vulgarit dr: Hoc sedet m̄. i. placet. Hie-
re. xv. d. Nō sedi ī ꝓcilio ludētiū. Tob. iij. c. Nunq̄ cū ludē-
tib⁹ miscui me. Scda ps sciētię: ē declinare a malo ope. Unde
sequit: c ¶ Et cū iniq̄ gerētib⁹ nō introibo: q̄si nec eti
am incipiam malū facere. Esa. xxvj. b. In terra sanctor iniq̄
gessit: & nō videbit gloriā dei. Tertia pars sciētię: est ꝓsecutio
Ps. 118. iniq̄tat.: De q̄ subdit: d ¶ Odiui ecclesiā malignātiū:
Ps. 100. id est ꝓgregationē malorum. Ps. Iniquos odio habui. Et
alibi: Detrahentē secreto ꝓximo suo: hūc ꝓsequebar. Hoc
est ꝓtra ꝓspiratores: De q̄bus Esa. lviij. b. Dissolue colliga-
tiōes impietat. De hac ecclesia malignātiū: Apoc. ij. c. Qui
dicunt se esse iudęos & nō sunt: ꝗ sūt synagoga sathanę. Ecc.
xxj. b. Stupa collecta synagoga peccātiū. Quarta pars sci-
entię: est hęreticor ꝓbratio: Unde addit: e ¶ Et cū im-
pijs nō sedebo. Impij enī antonomatice dicunt hęretici:
qz pietatē: id est cultū dei impugnāt. Cū his etiā ad litterā nō
est sedendū: multo fortiꝰ nec ꝓ ꝓsensuz aut fauorem. Titū. iij.
c. Hęreticū hoiez post p̄mā & scdam correctionē deuita. Et
ij. Timoth. iij. a. In nouissimis dieb⁹ instabūt tpa periculo-
sa: et erūt hoies seipsos amātes/cupidi/elati/supbi/ blasphe-
mi/parētib⁹ nō obedētes/ingrati/scelesti: sine affectiōe/sine
pace/crimiatores/incōtinētes/īmites/sine benignitate/ꝓdi-
tores/ꝓterui/tumidi/& voluptatū amatores magis q̄ dei: ha
bentes q̄dē speciē pietatis: ꝗtutez aūt eiꝰ abnegantes: et hos
deuita. Hęretici enī speciē habēt pietatis exteriꝰ: ꝗ interiꝰ vir-
tutē eiꝰ abnegāt. Mat. vij. b. Attēdite a falsis ꝓphetis q̄ veni-
unt ad vos ī vestimētis ouiū: intrinsecꝰ aūt sunt lupi rapaces.
Et qz non sufficit abstinere a malis/nisi bō faciat bona: po-
stea ꝓmittit se bona facere: ostēdēs ī se meritū pęnitētię. Unde
dic: f ¶ Lauabo inter inocētes manꝰ meas. i. ego cō-
uersans inē innocētes/lauabo ꝓ pęnitētiā: g ¶ Mundabo me-
as. i. opa a macula pcti. Esa. j. d. Manꝰ vrę sanguine plenę
Ps. 6. sūt: lauami mūdi estote &c. Ps. Lauabo ꝓ singulas noctes le
ctum meum: lachrymis meis stratum meum rigabo. Et no-
ta q̄ quadruplex est lauacrū:

Baptismi. Zach. xiij. a. Erit fons patēs domui dauid & ha-
b itātib⁹ hierusalē in ablutiōe pctōris & mēstruatę.
Ps. 50. Est lauacrū — Pęnitētię. Ps. Amplius laua me ab iniq̄tate mea.
Elemosynę. Luc. xj. f. Date elemosynaz: & ecce omnia mū-
da sunt vobis.

Martyrij. Apoc. vij. d. Lauerunt stolas suas in sanguie ag
ni: id est in suo effuso ꝓ agno. De his lauatorijs Job. xiij.
b. Qui lotꝰ est: nō indiget nisi vt pedes lauet &c. Job. xxij. d.
Saluabitur innocens in mundicia manuum suarum. Po-
stea ostendit meritum circumspectionis: Unde dic: h ¶ Et
circundabo altare tuum domine: id est mentem me-
Mens hominis dicit ur altare — am circumspiciam & discutiam. Mens enim est altare: in q̄
Ps. 50. debemꝰ deo offerre sacrificium spiritus ꝓtribulati. Ps. Sa-
crificium deo spiritus ꝓtribulatus. Hoc altare debet esse cō-
cauū & inane per humilitatē/ nō solidū ꝓ ꝓpriam ꝓfidentiam:
Exo. xxvij. b. In eo debet ardere perpetuo ignis charitatis.
Leuit. vj. b. Ignis in altari meo semper ardebit. Et ad quid
ita mentē meam discutiam & circumspiciam? Dico: i ¶ Ut
audiam vocem laudis: id ē vocem dei laudantis me in
conscientia. ij. Cor. x. d. Non enim qui
seipsum commendat ille ꝓbatus est: sed
quem deꝰ cōmēdat. ij. Cor. j. c. Gloria no-
stra hęc est: testimo-
niū cōscientię nostrę.
Hoc volebat audi-
re dauid dicēs: Audiā q̄d loq̄t in me dnūs deꝰ. Cant. viij. d. Ps. 84.
Fac me audire vocem tuā: amici auscultant te. Uel sic: Ut
audiam vocem laudis: id est vt intelligam audiēdo sa-
cram scripturam: in qua laudatur deus: ad qō debet ꝓcede
re: mundicia/discussio/& ꝓparatio mentis. Quia sicut dicit
Sap. j. a. in maliuolam animam non introibit sapientia dei.
Bene ergo dicit: Circūdabo altare/ ꝓscientię siue men-
tis meę: vt audiā vocē laudis. Et post: k ¶ Enarrem
vniuersa mirabilia tua/ q̄ in sacra scriptura ꝓtinent. Et Altare quadruplex
nota q̄ ē altare/interiꝰ/exteriꝰ/supiꝰ/inferiꝰ. Altare interiꝰ/est
mēs siue cor hois: in q̄ offerri debet sacrificiū deo spūs ꝓtri-
bulatꝰ: vt p̄dictū est. Exteriꝰ/est materiale: in q̄ offert hostia
corpis christi. Supiꝰ/ē vita ętna: in q̄ offert sacrificiū laudis:
scz vituli labior. De qb⁹ Osee. xiij. b. Reddemꝰ vitulos la-
biorū nr̄or. Et ī Ps. Tūc imponēt sup altare tuū vitulos. Ps. 50.
Inferiꝰ/est fides: in q̄ debēt offerri hostię bonor operū. Unde
dic Glo. sup illud Mat. v. d. Si offers munꝰ tuū ad altare &c.
Est in interiori tēplo altare. i. fidei: cui q̄libet munus nisi sit
innixū/nō est deo placiturū. Interiꝰ altare debet circūdari: Qualiter debe-
vt dictū est: ꝓ discussionē & circūspectionē: Exteriꝰ ꝓ deuotio ant ista altaria circūdari
nē: Supius/ꝓ ꝓtēplationē: Inferiꝰ/ꝓ defensionē oīm articu-
lor fidei. Primū debemꝰ circūdare: vt audiamꝰ vocē laudis
dei ī cordib⁹ nr̄is: vt dictū est: et enarremꝰ vniuersa mirabi-
lia eius q̄ deꝰ opat in nob/iustificādo aīam & visitando eam.
Ps. Scitote qm̄ mirificauit dnūs sctm̄ suū. Itē secūdū. s. ex- Ps. 4.
teriꝰ/debemꝰ circūdare: vt audiamꝰ vocē laudis. s. psalmodiā
et p̄dicationē: et enarremꝰ similit psallēdo & p̄dicādo. Itē ter
tiū circūdare debemꝰ: vt audiamꝰ aure cordis vocem laudis
ādelor & cęlestiū ciuiū: & enarremꝰ vniuersa mirabilia eiꝰ q̄tū
ibi gustauerinꝰ alijs eructādo. Ps. Memoriam abūdantię Ps. 144.
suauitatis tuę eructabūt. Itē quartū altare. s. fidei: debemꝰ cir-
cūdare: vt audiamꝰ vocē laudis. s. ꝓpli laudātis deū & dicēt.:
Bnd̄ictꝰ q̄ venit ī noie dnī &c/ Mat. xxiij. a. Et enarremꝰ mi-
rabilia eiꝰ vniuersa q̄ sūt credēda. s. incarnationē/natiuitatē/
passionē/et sic d alijs: q̄ oia sunt mirabilia & plena mirabilib⁹:
vt dicamꝰ ꝓpl'o: Cantate dno cāticū nouū: qz mirabilia fecit. Ps. 97.
Mirabile enī fuit in ꝓceptiōe/ q̄ statim ad vnā vocē. s. Ecce Luc. i. d.
ancilla dnī &c. cōcepit mulier de spiritusancto. Unde Bern.
O virgo/quid tardas: quid trepidas: profer verbum & iusci-
pe ꝗbū. Mirabili q̄ sine semie: ꝗm q̄ dicit Ps. Terra nr̄a Ps. 84.
dabit fructū suū. Mirabilissimū/q̄ talē vir ꝓcepit adeo sapi-
entē & potētē/sic deꝰ pater potuit ipm facere. Hiere. xxxj. d.
Creauit dnūs nouū sup terrā: fęmia circūdabit vir. Mō dicit
puerū ꝗ virū. Itē in natiuitate inē alia mirabilia mirabile fu-
it: q̄ mat fuit ꝗgo/deꝰ hō/ꝗbū caro. Itē in passiōe mirabile
fuit/q̄ dnūs oīm humiliauit se. Mirabiliꝰ q̄ vsq̄ ad mortem.
Mirabilissimū q̄ vsq̄ ad mortē crucis. Ut mirabil' pauptas/
mirabilior pęnalitas / mirabilissima charitas. De pauptate
mirat Hieremias. xxiij. b. Quare q̄si colonꝰ futurꝰ es ī terra:
& q̄si viator declinās ad manēdū &c. Et Mat. viij. c. Vulpes
foueas hūt & volucres cęli nidos: filiꝰ aūt hois nō habet vbi
caput suū reclinet. De pęna eiꝰ dr/Thren. j. d. O vos oēs q̄
trāsitis ꝓ viā: attēdite & videte si ē dolor sicut dolor meꝰ. De
charitate mirat apl's. Roma. v. a. Ut q̄d christꝰ cū adhuc i-
firmi essem ꝗm tp̄s ꝓ impijs mortuꝰ ē: Vix enī ꝓ iusto q̄s
morit: Nā ꝓ bono forsitā q̄s audeat mori. Cōmēdat aūt de-
us charitatē suā

us charitatē suā in nob: qm̄ cū adhuc petōres essem⁹/ christ⁹ pro nobis mortuus est. Sic ⁊ in alijs sacramentis recreationis nostre apparent mirabilia/ qui diligenter inuestigaret.

a ¶ Domine dilexi decorem domus tue. Secunda pars in qua petit vir iustus/ vt non cōmisceatur malis in futuro: Sed añ petitionē p̄mittit allegationē: ⁊ se ostēdit habere vestem nuptialē/ scilicet charitatem: vt non cum reprobis expellatur: sed cum domesticis ad nuptias recipiatur. Unde dicit: Domine dilexi decorem domus tue. Domus dei/ est ecclesia: cui⁹ decor sūt sancti: q̄ sūt vasa in honorē: de quibus loquit apostolus Roma. ix. c. Esa. xxij. g. Suspendam super eum omnē

4.q.1.c. oib⁹ gloriam domus patris eius: vasorum diuersa genera: Dali

Mt. ⁊ simul autez q̄ modo sunt in ecclia numero/ sūt turpitudo ecclesie ⁊ vasa in contumeliā. ij. Timoth. ij. c. In magna domo non solū sūt vasa aurea et argentea: sed ⁊ lignea ⁊ fictilia: et quēdā quidē in honorem: quēdā autem in contumeliaz. Si quis aut̄ emūdauerit se ab istis: erit vas in honorem. Esa. xlix. e. Omnibus his velut ornamento vestieris: ⁊ circūdabis tibi eos quasi spōsa. Et conuenient cū p̄misisset: Ut enarrē vniuersa mirabilia tua: q̄d p̄cipue ad p̄dicatores pertinet: statim adiūxit de charitate dicens: Domine dilexi decorē dom⁹ tue: quia charitas necessaria est p̄dicatori. Unde super illud Luc. x. a. Misit illos binos ante faciem suam: dicit Glo. Qui fraternū amorem non habet: p̄dicationis officinm nullatenus suscipe debet. Et sup illud Matth. iiij. c. Uidit duos fratres: simonem qui vocatur petrus: et andream fratrem eius: mittentes rete in mare: dicit Interliñ. q̄ duos dicit propter geminam charitatem: sine qua nullus in ordine p̄dicatorū recipi debet. De fraterno igitur amore dicit: Domine dilexi decorē dom⁹ tue. Et d̄ amore dei subiūgit: b Et locum habitationis glorie tue: id est in ipsa ecclesia in qua habitas diligo gloriaz tuam: O domine/ vt scilicet ab omnibus glorificeris. Sed heu quia dicitur ⁊ vere dicitur Thren. j. b. Egressus est a filia sion omnis decor eius. Quare: Piere. l. b. Peccauerūt domino decori iusticie. Uel domum dei vocat propriam conscientiam siue animam. De q̄ dicit apostolus. j. Cor. iij. c. Nescitis quia templū dei estis:

Ps. 110. et spiritus dei habitat in vobis? Et in Ps. Perambulabam in innocentia cordis mei in medio domus mee. Huius dom⁹ decorē diligit vir iustus. Qui decor in duobus consistit: scilicet in remotione īmundiciarū videlicet peccatorum: et in ornatu virtutum ⁊ bonorū operum. Zach. xj. b. Assūpsi mihi duas virgas: vnam vocaui decorez: ⁊ alteram funiculum. Primum fit per penitentiam: Secundum per iusticiam. De his duobus dicitur Matth. xij. d. Cum immundus spirit⁹ exierit ꝛc. reuertens inuenit domū scopis mundatam ⁊ ornatam/ scopis. s. p̄tritionis ⁊ confessiōis ⁊ satisfactionis: mundatam ⁊ ornatam ornatu virtutuz ⁊ operū. Esa. j. e. Lauamini/ mundi estote: quiescite agere peruerse: discite

Ps. 107. benefacere. Et in Ps. Paratum cor meum deus: paratum cor meum. Bis dicit/ paratum/ sicut templum primo paratur cum pala ⁊ scopis/ remouendo sordes: et secundo adinuēdo cortinas ⁊ spargendo flores. Hec pertinent ad decorez domus. Unde dicit: Domine dilexi decorem domus tue. Job. xl. a. Circumda tibi decorē ⁊ speciosis induere vestibus. Sed ne hunc decorē proprie glorie ascribat: adiūgit: Et locū habitatiōis glorie tue: id est ipsuz cor meū ad

Ps. 115. d̄ diligo/ vt inhabitet in eo gloria tua/ non mea. Esa. xxxv. a. Gloria libani data est ei: decor carmeli. Ps. Nō nobis domine non nobis: sed nomini tuo da gloriā. Et beatus Bern. Fidelis reuera seru⁹ es/ si de gloria domini tui/ et si non exeunte a te: tū trāseūte p̄ te nihil tuis manib⁹ adherere p̄tingat.

Domus dei
- Humanitas christi. Esa. ij. a. Erit mons domus dñi ꝓpat⁹ in vertice montiū.
- Btā ỷgo. Prouer. ix. a. Sapia ēdificauit sibi domū ⁊ excidit colūnas septē.
- Quelibet aia fidelis. Ps. Domū tuaz decet sctitudo dñe. j. Cor. iij. d. Tēplū dei sctū. — Ps. 92.
- Cōsciētia pura. Prouer. (est q̄d estis vos. xxxj. c. Nō timebit domui suę a frigoribus niuis. Aggei. j. b. Edificate domū noi meo.
- Corp⁹ iusti. j. Cor. vj. d. Hēbra via tēplū sūt spūsctī q̄ habitat in vobis.
- Fides. Mat. vij. d. Uenerūt flumia ⁊ flauerūt venti: ⁊ irruerūt in domū illā ⁊ cecidit.
- Quelibet vt⁹. Ps. De⁹ ī domib⁹ et⁹ cognscet. — Ps. 47.
- Ecclesia militās. Gen. xxviij. d. Nō est h̄ aliud nisi dom⁹ dei ⁊ porta celi.
- Ecclesia triumphās. Job. xiiij. a. In domo p̄tis mei māsiōes multe sunt. ij. Cor. v. a. Domū nō manu factā.
- Religio. Job. xxxix. a. Quis dimisit onagr̄ libere ⁊ vīcula eius q̄s soluit: cui dedi ī solitudīe domū? Ps. In domo dei ambulauim⁹ cū — Ps. 54.
- Hospitale pauperū. Gen. xxxv. a. (ꝓsensu. Edificauit iacob ibi altare/ ⁊ appellauit nomen loci illi⁹ dom⁹ dei.
- Uita actiua. Prouer. xiiij. a. Sapiēs mulier edificat domū suā. s. martha.
- Uita p̄tēplatiua. Esa. lvj. c. Dom⁹ mea domus orōnis vocabit.
- Sacra scriptura. Joel. vlt. d. Fons de domo dñi egredet. Luc. xv. d. Quāti mercēnarij ī domo p̄tis mei abūdāt? Quelibet istarū domoz habet decorē suū ⁊ locū hitatiōis glie dei/ quā diligit vir iust⁹. Uñ de q̄libet dicit: Dñe dilexi decorē dom⁹ tue. Sz nimis esset de q̄libet prosequi: et hoc lectori relinquit. Et quia sic dilexi decorem ꝛc: Ideo c ¶ Ne perdas cum impijs de⁹ animam meam: id est cum infidelibus in futuro: qui pietatez: id est cultum dei abnegant: nec characterem christiane militie habent: d ¶ Et cum viris sanguinū. i. cū christianis pctōrib⁹: e ¶ Uitā meā: ne. s. cū eis sim in morte ꝑpetua. Uel/ Uitā/ p̄sentē. s. ne cit⁹ moriar in p̄senti ꝓpt pctā mea/ sicut viri sanguinū. Uñ alia lra: Ne auferas cū pctōribus — Ps. 54.
  vitā meā. Prouer. xiiij. b. Dom⁹ impioz delebit. Ps. Uiri sanguinū ⁊ dolosi nō dimidiabūt dies suos. Eccl. xxxiiij. d. Panis egētiū vita paupeꝛ est: q̄ defraudat illū/ hō sāguis ē. De his duob⁹ generib⁹ maloꝛ cū qb⁹ petit nō dānari: habet sup in psalmo p̄: Jō nō resurgūt ipij ī iudicio: neq̄ pctōres ī — Ps. 1.
  ꝓsilio iustoꝛ. Qd̄ ibi sic exponit: Impij. i. infideles: pctōres. i. mali christiani. Nos aūt malos christianos vocat h̄ nō pctōres: ⁊ viros sāguinū: q̄d idē ē: ⁊ pl⁹ notat. s. seruitutē pctī. Uir enī sāguinū est: cui dñat pctm̄. Job. viij. d. Qui fac pctm̄/ seruus ē pctī. Et q̄ sint isti: aptⁿ oñdit subiūgēs: f ¶ In q̄rū manib⁹ iniq̄tates sūt. i. q̄ opant iniq̄tatē. i. pctā: qz pctm̄ est iniq̄tas. j. Job. iij. a. Omis q̄ fac pctm̄/ ⁊ iniq̄tatē fac: et peccatū est iniq̄tas. Iste ḡ iniq̄tates/ sunt ī manib⁹ eoꝛ q̄ opant pctm̄. Esa. j. e. Man⁹ vrē sāguīe plenę sūt. Et posset aliq̄s dicere: Et si isti multa mala faciāt: tū q̄ñq̄ mlta bona opa faciūt: ḡ vel saluabūt ꝓpt hmōi bona opa: vel ꝓpter illa pibūt? Hoc soluit dicens: g ¶ Dextera eoꝛ repleta ē munerib⁹. i. bona opa q̄ p dexterā intelligunt: vt Mat. vj. a. Nesciat sinistra tua q̄d faciat dextera tua: remunerant in tpalib⁹: Sicut btūs Greg⁹ dic/ q̄ obstetrices qz mētiēdo peccauerāt ⁊ idignas se fecerāt vita ētna: ad quā se p̄pauerāt pcēdo puerl̄ hebreoꝛ: tū ꝓpter pietatē illam remunerauit eas in tpalib⁹: Sm q̄ dr̄ Exo. j. d. Quia timuerūt obstetrices deū: ēdificauit illis domos. Et Gen. xxv. a. habet/ q̄ abraā dedit isaac filio suo possessionē hereditatis: filijs aūt ꝓcubinarū largit⁹ ē munera. Hoc ē idē q̄d h̄ dr̄: Dextera eoꝛ. s. q̄ nō sūt filij liberi: ⁊ filij ꝓcubinaꝛ: h ¶ Repleta ē munerib⁹/ mobiliū p̄sentiū: Sz hereditas reseruat in futuro verl̄ filijs: licet ī p̄senti ī labore ⁊ p auꝛitate viles

re ⁊ pauptate viles reputenk. Sz filij ꝓcubinarũ/cuz mobilia
sua in p̃senti expẽderint: i futuro paupes erũt ⁊ abiecti: Uñ
in ꝶ psalmo vir iust⁹ petit/vt cũ illis nec i p̃senti felicitate/nec
i futura pauptate sociek: ꝶ pot⁹ cũ filijs in p̃senti castigek: ⁊ i
futuro ęterna hereditate ditek. Uñ Aug⁹. Hic vze: ꝶ seca. Et
alibi Aug⁹. Mõ par/
cit vt peat: ferit vt mi/
sereak. Ul'ꝰ hypocri/
tis ꝓprie pôt exponi:
Dextera eorũ re/
pleta ẽ munerib⁹:
qz oĩa opa sua bona faciũt vt recipiãt munera. ſ. tria munera:
Mun⁹ a manu: mun⁹ a lingua: mun⁹ a corde. Mun⁹ a ma/
nu/ẽ tpale emolumẽtũ: Mun⁹ a ligua ẽ laus: Mun⁹ a corde/
fauor. Iſtl trib⁹ munerib⁹ dextera eor repleta ẽ: qz aliud nõ
quęrt. Mat. vj. a. Cũ facl elemosynã/noli añ te tuba canere
sic hypocritę faciũt i synagogis ⁊ i vicis vt honorificenk ab
hoib⁹: Amẽ dico vob recęperũt mercedẽ suã. Aug⁹. Stultũ
est inde trãsitoriũ q̃rere/vñ possim⁹ vitã ęternã habere. Item
magl ꝓprie ôz ꝶ ꝓtra prælatos ⁊ iudices nr̃i tpis/ q̃ dextera
eor repleta est munerib⁹. Uñ Micheę. iij. d. Princi/
pes eius in munerib⁹ iudicabãt: sacerdotes eius in mercede
docebãt: ⁊ ꝓphetę ei⁹ i pecunia diuinabãt. Esa. j. f. Principes
tui infideles socij furũ: omnes diligũt munera: sequunk retri/
butiones: pupillo non iudicant: causa viduę non ingredik ad
eos ⁊c. Job. xv. d. Ignis deuorabit tabnacula eorum q̃ mu/
nera libenter accipiũt. ſ. ignis inferni. Propter hoc describit
ietro moysi/Exo. xviij. d. quales debeãt esse/dicens: Prouí/
de de omni plębe viros potentes ⁊ timentes deum in quibus
sit veritas / ⁊ q̃ oderint auaricią: ⁊ ꝓstitue ex eis tribunos et
centuriones ⁊ q̃nquagenarios ⁊ decanos: qui iudicent popu/
lum omni tempe. Et est bonũ thema i synodo. De omni plę/
be dicit: quia sine personarũ accęptione debẽt eligi ⁊ consti/
tui iudices ⁊ prælati/si in eis inueniank ista quę sequunk. ſ. Si
sint viri potentes: Per q̃ intelligik magnanimitas ⁊ auda/
cia in bono faciendo ⁊ malo psequendo. Eccj. vij. a. Noli q̃/
rere fieri iudex/nisi valeas virtute irrũpere iniquitates. Item
deum timentes/non homĩes. Unde ibi Eccj. vij. statim se/
quitur: Ne forte extinescas faciẽ potentis. Et etiam timen/
tes deum dicit: Ne nimis dure tractent subditos. Col. iiij. a.
Dñi/q̃ iustum est ⁊ ęquũ/seruis præstate: scientes quoniã ⁊
vos dñz habetl i cęlo. Item q̃b⁹ sit veritas: vt vere iudicẽt.
Ps. 57. Ps. Si vere vtiq̃ iusticiam loq̃mi: recte iudicate filij hoim.
Sz dñs ꝓq̃rik Esa. lix. a. Nõ est q̃ inuocet iusticiã: nõ ẽ q̃ iudi
cet vere. Item q̃ oderint auaricią/q̃tũ ad duo. ſ. vt nõ recipiãt
munera: ⁊ ꝶ excludit cupiditatẽ: nec retineant non retinenda:
et hoc excludit auaricią. De ꝑmo dicik Deut. xvj. d. Nõ ac/
cipias personam nec munera: quia munera excęcant oculos
sapiẽtum ⁊ immutãt verba iustorũ. De secundo Lucl. xvj. c.
Facite vobis amicos de mãmona iniq̃tatis: vt cum defeceri/
tis recipiãt vos in ęterna tab ernacula. Lucl. xj. f. Q̃d sup/
est date elemosynã: Ibi Glo. Q̃d supest necessario victui et
vestimẽto/ date pauperibus. Et super illum locũ Lucl. xij.
c. Hominis cuiusdã vberes fructus ager attulit: dicit Amb.
Propriũ nemo dicat/q̃d cõmune ẽ: qz pl⁹ q̃ sufficit sumptũ/
violenter est obtentũ. Item isdem Amb. Quis tam iniust⁹/
tam auarus: q̃ qui multorũ alimenta/suum non vsum ꝶ abũ/
dantiaz ⁊ delitias facit? Neq̃ enĩ maiorĩs ẽ criminis haben/
ti tollere: q̃ cũ possis ⁊ abundas indigentib⁹ denegare. Esu/
rientiũ panis est quem tu detines: nudor indumentũ est q̃d
tu recludis: miseror absolutio ⁊ redẽptio est pecunia quaz in
terra defodis. Tãtor ergo te scias inuadere bona: quãtl pos
sis parare si velis. Contra hos dicit Job. xxxj. a. Si mani/
bus meis adhęsit macula: id est non. a Ego autem i in/
nocentia mea ingressus sum. Repetit meritũ quo pe/
tit ab eis. ſ. malis separi: Quasi dicat: illi ita faciunt ⁊ mune/
ra recipiunt: ⁊ iniquitates sunt in manib⁹ eorum: sed ego non
sic: ĩmo in innocentia mea / non in pecunia mea. j. Ti/
moth. vj. b. Qui volunt diuites fieri/ incidũt in temptationẽ
et in laqueum diaboli: b Ingressus sum/ viam verita/
tis ⁊ iusticię: q̃d nõ esset/si munera diligerẽ: quia qui festinat
ditari/nõ erit innocẽs: Prouer. xxviij. c. Et quia sic i innocẽ/
tia ingressus sum: nõ debeo perdi cum impijs/sed saluari cũ
iustis. Uñ Ps. Dñe q̃s habitabit i tabnaculo tuo: aut q̃s re/
q̃escit i mõte sctõ tuo? Qui ingredik sine macula. Uel/In/
gressus sũ/i christũ. Esa. ij. c. Ingredere i
petraz. i. in christum. Quõ? Ut in ostium.
Job. x. b. Ego sũ osti
um. Ut i viã: vt in ve/
ritatẽ: vt i vitã. Job. xiij. a. Ego sum via/veritas ⁊ vita. Ut
in vestem. Roma. xiij. d. Induite vos dñm iesum christum.
Sed certe q̃ vult induere talem vestem. i. christum/debet esse
nud⁹ ⁊ spoliare se veteri veste. Eph. iij. e. Deponite vos fm
pristinã ꝓuersationẽ veterem hoiem: ⁊ induite nouũ qui fm
deũ creat⁹ est in iusticia ⁊ sanctitate veritatl. Sed multi sunt
sicut rustici: qui semp vestiunt nouas vestes super veteres. ij.
Corl. v. a. Nos q̃ sum⁹ in hoc tabnaculo/ ingemiscim⁹ gra/
uati eo q̃ nolum⁹ expoliari sed supuestiri: Et iõ cõfidenk ad/
dit: c Redime me. ſ. sanguine tuo. i. fac vt redẽptio tua
psit mihi: quę non fuit auro vel argento sed sanguine tuo. j.
Pet. j. c. Nõ corruptibilib⁹ auro vel argẽto redempti estis
de vana vestra ꝓuersatiõe: sed p̃cioso sanguine quasi agni in/
contaminati ⁊ imaculati christi iesu. Et dicit ꝶ ꝓpheta p̃dicẽ
do ⁊ petẽdo beneficiũ passionis: vel vir iust⁹ orando vt effi/
caciã illi⁹ bñficij ꝓsequak. Et licet prius se innocentẽ ostẽdis/
set: tñ adhuc dicit: Redime me / vt ostendat q̃ ⁊ innocẽtia
et oĩa opa nr̃a inefficacia sunt ad salutẽ sine passione dñi. Uñ
Amb. Nisi vnigenit⁹ ꝓ nobis morerek: homo nõ redimere/
tur/⁊ non redempt⁹ perire⁊. Nec solum/Redime me/mihi
vitam acq̃rẽdo: sed d Et miserere mei/mihi gratiã con
seruãdo. Greg⁹. Cito bonũ perdik: q̃d a largitore nõ custodi/
tur. Esa. xliij. a. Noli timere iacob qz redemi te. Et si ꝶ faci/
as: sequik: q̃ e Pes me⁹ stetit. i. stabit: f In directo:
id ẽ nõ declinabo ad pctm̃. Aug⁹. Nihil aliud ẽ q̃ claudica/
tio spũal'. Et ꝓpt ꝶ: g In ecclesijs bñdicã te/gratias
agẽdo ⁊ te alijs p̃dicãdo: vt q̃ audit dicat: veni: ⁊ cortina cor/
tinã trahat. Uel sic/Redime me/eripiendo a p̃senti sęculo
nequã: in quo quasi in carcere detineor. Roma. vij. d. Infę/
lix ego homo: q̃s me liberabit de corpe mortis hui⁹? Et præ/
ter hęc/ Miserere mei/dando mihi vitam ęternã: nõ meis
meritis sed tua miscõia. Job. ix. b. Quãt⁹ sũ ego vt respõde/
am ei ⁊ loquar verbis meis cuz illo? Ibi Glo. Uerba nr̃a ad
deũ/sunt opa. Sed his nõ pôt homo loq̃ cum deo: quia i eis
apud subtile iudiciuz dei nulla fiducia est: Unde subdit Job:
Qui etiam si habuero quippiaz iustum/non respondebo: sed
meum iudicem deprecabor. Sed tñ quia sperare de mise/
ricordia dei sine meritis præcedentib⁹/præsumptio est: Idco
non quasi respondẽdo/ sed quasi deprecando sua merita cõ/
memorat hic propheta/vel vir iustus/cum subiungit: Pes
enim meus stetit i directo. Pes triplex/ scilicet rationis/
affectionis/operationis. Pes rationis stetit in directo veri/
tatis/non lapsus ad errorem. Pes affectionis stetit in direc/
to charitatis / non lapsus ad vanitatez. Pes operationis ste
tit in directo iusticię/non lapsus ad iniquitatem. De primo
pede Ps. Non det in cõmotionem pedem tuum/scilicet ra/
tionez: ne turbetur per errorem. De secũdo Josue. j. a. Om
nem locum quem calcauerit vestigiũ pedis vestri/ vobis tra/
dam. De directione eius/Osee. xij. a. In fortitudine sua di/
rectus est cum angelo/scilicet i oratiõe. De tertio pede/Job
xxxj. a. Si ambulaui in vanitate: ⁊ festinauit in dolo pes me
us. De directione Ps. Opera manuũ nostrarum dirige ⁊c.
Et si sic misertus mei fueris: In ecclesijs benedicaz te
dñe: id est in cęlesti patria: vbi omnes ecclesię conuenient et
vnũ fient. Job. x. c. Fiet vnũ ouile ⁊ vnus pastor. Ibi benẽ/
dicũt dominũ iusti in ęternum. Ps. Beati qui habitant in
domo tua domine: in sęcula sęculorũ laudabunt te. Item Ps.
Apud te est laus mea in ecclesia magna: vota mea reddam
in conspectu timentium eum.

Al. † ambulaui

a b c d Ego aũt i inocẽtia mea ꝶ in/ e f g h gressus sũ: redime me ⁊ misẽ rere mei. Pes⁹ me⁹ stetit i ꝶ direc to: i ecclesijs bñdicã te dñe.

Al. † rectitudine

Munus triplex

Principes ⁊ rectores qles eligi debeant

Triplex pes

Ps. 120.

Ps. 89.

Ps. 85.

Ps. 21.